

— תהלים — זוהר תהלים —

הָלְלוּ תִמְצָא סְמוּכִין לְחֻבְרִים בְּדָבָרִים
אֲחֵרִים, אֲבָל שְׁלֵמָה בָּא לְגִלּוֹת עַל אוֹתָם
רְשָׁעִים מְחַסְרֵי אֱמוּנָה שְׂאִין לָהֶם חֶלֶק
בְּקִדּוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא. אָמַר לוֹ, הִתְרַצָּה שְׁנַתְחַבֵּר אִתְּךָ
וְתִלְךָ אִתָּנוּ? אָמַר לָהֶם, אִם אֲעֲשֶׂה כֵךְ,
הַתּוֹרָה תִקְרָא עָלַי כְּסִיל! וְלֹא עוֹד, אֲלֹא
שְׂאֵתְחַיֵּב בְּנַפְשִׁי. אָמְרוּ לוֹ, לָמָּה? אָמַר
לָהֶם, שְׁהָרִי אֲנִי שְׁלִיחַ, וּשְׁלַחֲוֹנֵי
בְּשְׁלִיחוֹת, וּשְׁלֵמָה הִמְלִיךְ אֹמֵר, (משלי כו)
מְקַצֶּה רְגָלִים חָמָס שְׂתֵה שְׁלַח דְּבָרִים בְּיַד
כְּסִיל. בֹּא וּרְאֵה, הַמְרַגְּלִים, עַל שְׁלֵא
נִמְצְאוּ בְּנֵי הָאֱמוּנָה וּשְׁלוּחֵי אֱמוּנָה,
הַתְּחַיְבוּ בְּנַפְשָׁם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.
נְשָׁקֵם וְהִלְךְ לוֹ.

אֲשֶׁרֵינוּ מִי שְׁשַׁלַּח דְּבָרָיו בְּיַד שְׁלִיחַ נֶאֱמָן
הַדְּבָרֵינוּ רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יִיסָא. עַד שֶׁהָיוּ
הוֹלְכִים פָּגְעוּ בְּאוֹתָם בְּנֵי אָדָם.
שְׂאֵלוּ אֶת רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יִיסָא עָלֵינוּ.
אָמְרוּ, מַה שָּׁמוּ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם? אָמְרוּ, רַבִּי
חֲזִי הוּא, וְחֵבֵר בֵּין הַחֻבְרִים הוּא,
וּשְׁלַחֲוֹהוּ הַחֻבְרִים מִבְּכָל לְדַעַת דְּבָרִים
מִרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וּשְׂאֵר הַחֻבְרִים.
אָמַר רַבִּי יִיסָא, וְדַאי זֶהוּ רַבִּי חֲזִי, שְׁכַל
יָמֵינוּ לֹא רָצָה לְהִרְאוֹת עֲצָמוֹ בְּמַה שְׂיִדְעָה,
וְעַל זֶה אָמַר לָנוּ שְׁהָרִי בְּנוֹ זָכָה לוֹ בַּתּוֹרָה,
מִשּׁוּם שְׂאֵמֵר הַפְּסוּקָה, (שם) רְאִיתָ אִישׁ חָקֵם
בְּעֵינָיו תִּקְוָה לְכִסִּיל מִמֶּנּוּ. וְדַאי שְׁלִיחַ
נֶאֱמָן הוּא, (ואשריו הוא שליח נאמן) וְאֲשֶׁרֵינוּ מִי
שְׁשַׁלַּח דְּבָרָיו בְּיַד שְׁלִיחַ נֶאֱמָן.

מִי שְׁשׁוֹפֵף זָרַע בְּרִיקְנוֹת, לֹא יִהְיֶה לוֹ חֶלֶק
לְעוֹלָם הַבָּא

עוֹד אָמַר, וְכִי עַל זֶה בְּלִבְד תִּמְהַ שְׁלֵמָה,
וְהָרִי בְּמִקּוֹם אַחַר אָמַר כְּמוֹ זֶה? פִּתַּח
וְאָמַר, (קהלת ט) זֶה רָע בְּכָל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה
תַּחַת הַשָּׁמַשׁ. זֶה רָע וְדַאי. מַהוּ זֶה רָע? זֶהוּ
מִי שְׁשׁוֹפֵף זָרַע בְּרִיקְנוֹת וּמִחֻבְל דְּרִכְיוֹ,
מִשּׁוּם שֶׁזֶה אֵין מְדוּרוֹ בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וְלֹא יִהְיֶה לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. זֶהוּ
שְׁכָתוֹב (תהלים ה) כִּי לֹא אֶל חֶפְצֵי רִשְׁעֵי אֶתְּךָ
לֹא יִגְרָף רָע. עַל זֶה אָמַר, זֶה רָע, שְׁלֵא
יִהְיֶה לוֹ מְדוּר לְמַעְלָה. כִּי מְקַרָּה אֶחָד לְכָל
וְגַם לֵב בְּנֵי הָאָדָם מְלֵא רָע (משום זה)
וְהוֹלִילוֹת בְּלִבָּבָם בְּחַיֵּיהֶם (קהלת ט). שְׁטוֹת
תִּקְוָעָה בְּלִבָּבָם, וְהֵם מְחַסְרֵי אֱמוּנָה, וְאֵין
לָהֶם חֶלֶק בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּבְאוֹתָם בְּנֵי
אֱמוּנָה, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.
זֶהוּ שְׁכָתוֹב (שם) וְאֲחֵרֵינוּ אֶל הַמֵּתִים.

בֹּא וּרְאֵה, הַקִּדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְזַהֵר לְבָנֵי
הָעוֹלָם וְאָמַר, (דברים ל) וּבַחֲרַתְּ בְּחַיִּים
לְמַעַן תִּחְיֶה, (בעולם הזה, ובעולם הבא) וְהַחַיִּים
שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם הֵם. אוֹתָם רְשָׁעִים מְחַסְרֵי
אֱמוּנָה מַה אוֹמְרִים? כִּי מִי אֲשֶׁר יִבְחַר
וְגו'. אֵף עַל גַּב שְׂיִבְחַר אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם
(באוֹתוֹ עוֹלָם) כְּמוֹ שְׂאֵמֵר - לֹא כְּלוּם הוּא,
שְׁהָרִי מְסוּר בְּיַדֵּינוּ, (קהלת שם) אֶל כָּל
הַחַיִּים יֵשׁ בְּטָחוֹן, וּמְסוּר הוּא בְּיַדֵּינוּ, (שם)
כִּי לְכָלֵב חַי הוּא טוֹב מִן הָאֲרִיָּה הַמֵּת. אֵיךְ
יִהְיֶה לָנוּ חַיִּים בְּאוֹתוֹ עוֹלָם? וְעַל כֵּן זֶה רָע
וְדַאי, שְׁלֵא יְדוּרוֹ בְּמִלְךָ הָעֲלִיּוֹן וְלֹא יִהְיֶה
לָהֶם בּוֹ חֶלֶק. וְאֵף עַל גַּב שְׁכַל הַפְּסוּקִים